

Bet. o. Lovf. om Gold- og Skibsafgifterne.

paa mange Punkter at faae de nugældende Goldsatter forandrede, saaledes som Lovudkastet foreslaar, dels i forskjellige Retninger at nedsette eller endog helt at borttage dem, dels, hvad visse Luxusartikler angaar, at forhøje dem, ligesom ogsaa i, at den nuværende finansielle Tilstand er en saadan, at det ikke bør afholde fra at gaa ind paa disse Forandringer, at der er en Mulighed for, at de til samlet Resultat ville have, at Goldindtægterne i en mindre betydelig Grad vilde blive formindskede.

Foruden dog i enkelte mindre vigtige Henseender, hvorom det Fornødne siden nærmere skal blive anført, at være kommet til den Opfattelse, at det dels af Hensyn til den indenlandske Industri, dels fordi Fordelene ved Forandringen neppe vilde staa i Forhold til, hvad Statskassen vilde tabe, vilde være heldigt at holde sig noget nærmere til de bestaaende Afgiftsatter, end af Regjeringen paatænkt, er det væsentlig kun med Hensyn til tvende Poster af Betydning, at Hvertallet har ment at maatte udtale sig imod den Afgivelse fra det Bestaaende, som Regjeringen har bragt i Forslag. Den ene af disse er den foreslaaede Ophævelse af Goldten paa Salt. Efter Hvertallets Mening er den nuværende Goldten paa denne Artikel ikke høiere, end at den ikke i Birkeligheden kan være følelig for den Enkelte, ja, at der endog kan tvivles, om en Afgiftsættelse af den overhovedet vilde kunne blive mærkelig i Prisen for dem, der som de Allersleste, indkjøbe, hvad de bruge af Salt, i meget smaa Kvantiteter, og paa den anden Side har netop denne Goldafgift, ved Siden af den betydelige Indtægt, den giver Statskassen, særegne Fordele med Hensyn til dens sikre og lette Oppebørsel. Der næst har Hvertallet, Melchior dog undtagen, troet, at der var overveiede Grund til at fastholde Landstingets i Sessjonen 1871—72 afgivne Votum, hvorved Thinget billigede den af Regjeringen foreslaaede Afkæffelse af Skibsafgifterne for den indenrigske Fart, men, hvad Skibsafgiften for den udenrigske Fart angik, udtalte sig for, at den nuværende Afgiftsats af 24 p. Ton burde bibeholdes. Hvertallet har nemlig ikke kunnet overbevise sig om, at Thinget har set urigtigt, naar det har anlagt, at den Interesse, det for Landets Vægere kunde have at faae denne Afgift efter Regjeringens Forslag nedsat til 16 p. Ton, vilde staa i et altsfor utilstrækkeligt Forhold til det Tab, Statskassen vilde lide ved Nedfættelsen.

Saa meget mere finder Hvertallet Grund til at tilraade Bibeholdelsen af Saltolden og Skibsafgiften for den udenrigske Fart, som det sjøler sig overbevist om, at der er andre af de i Lovudkastet omhandlede Afgifter, som det vilde være til langt større Fordel for Befolkningen at erholde ophævede eller nedsatte, forudsat at det skuldes findes rigtigt paa andre Punkter at lade indtræde den Indtægtsafgang af ca. 260,000 Rd., der efter den i Udcastets Motiver brugte Beregningsmaade vel om-

trent vil blive undgaaet, naar dette i de anførte Henseender fraviges. Medens nemlig Hvertallet overhovedet er af den Formening, at det i Almindelighed vilde være ubilligt at klage over Spørrelsen af de nuværende Goldafgifter, finder det dog dette især hvad de Goldafgifter angaar, der oppebæres af, hvad der indføres til umiddelbart Forbrug. Hvertallet ser ikke rettere, end at disse Afgifter i det Hele maa erkjendes for at være særdeles kempelige; i alt Fald ere de nu saaledes tilvante og derved indpassede i alle Forhold, at der, selv om det maatte vilde føles, hvis de fra Først af skulde indføres, ikke kan være Tale om, at de nu skulde fornemmes som nogen Byrde. Noget anderledes forholder det sig derimod efter Hvertallets Opfattelse med Goldafgifterne af de Varer, der indføres som Raastoffer eller Hjælpstoffer for den indenlandske Produktion. Skjøndt det vistnok ogsaa gjælder om disse Afgifter, at de i det Hele ere saa lidet besværende, at de ikke kunne give nogen besjiet Grund til Klage, maa Hvertallet dog erkjende, at, hvis det lod sig gjøre at gaa over til et System, hvorefter de vigtigste af disse Artikler bleve aldeles goldfrie, vilde dette, igjennem den forpøgede Virksomhed, der derved vilde fremkaldes, aabne Udsigten til Fordele for Landet, der i økonomisk Betydning for det hele Samfund langt vilde kunne overstige Indtægtsabet for Finantserne. Ligesom man derfor kun har kunnet glæde sig ved, at Regjeringen har set sig i Stand til at foreslaa Goldten paa en Artikel som Stenful aldeles ophævet, saaledes vilde man ogsaa — ikke mindre end Folkethinget, — anse det for særdeles gavnligt at faae Goldfriheden udstrakt til tillige at omfatte Metaller saa vel som Lønner og Irc, der indføres til Forarbejdning, og nogle af Hvertallets Medlemmer anse dette for at være af saa stor Interesse, at de, idet de regne, at Lovudkastets finansielle Resultater ikke vilde blive væsentlig forandrede ved, at Frigjørelsen af disse Varer sættes i Stedet for de Lettelser med Hensyn til Saltolden og Skibsafgiften og de andre Afgiftsformindskelser, som Hvertallet tilraader at lade udgaa af Udcastet, finde det ubetænkeligt ligesom at anbefale en saadan Substitution. Andre Medlemmer af Hvertallet kunne dog ikke heri være enige. Foruden at de nære nogen Tvivl, om ikke Finantserne dog vilde komme til at tabe ved Forandringen, ere de paa ingen Maade overbeviste om, at det vil være muligt at holde de af mange Grunde nødvendigt stigende Statsudgifter inden saadanne snevre Grændser, at en Formindskelse af den i Lovudkastet beregnede Indtægtsafgang ikke skulde være at betragte som en væsentlig Fordel, og skjøndt de erkjende, at der blandt de nu goldbare Varer neppe er nogen, paa hvilke Goldten hellere maa attraas ophævet end paa de anførte Raastoffer, finde de derfor, efter at Regjeringen foruden at foreslaa Saltolden affkæffet tillige har gjort Forslag til Nedfættelser, der ingenlunde ere ubetydelige, i Gold-